

Μητρόπολη Σερρών: Διακονία χριστιανικής φιλαδελφίας για το 2021

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Το Χριστουγεννιάτικο μήνυμά του εξέδωσε ο Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ο οποίος αναφέρθηκε στη διακονία χριστιανικής φιλαδελφίας της Μητρόπολης Σερρών για το 2021. Μεταξύ άλλων τόνισε “Ο φιλόχριστος και φιλότιμος λαός μας, ως και διάφοροι κοινωνικοί φορείς και σύλλογοι, παρά τις πολλές οικονομικές δυσκολίες και το κλίμα ανασφάλειας που επικρατεί, ανταποκρίθηκαν και εφέτος με τρόπο ιδιαιτέρως συγκινητικό και με πολύ ευγένεια και καλοσύνη στο προσκλητήριο αγάπης της τοπικής μας Εκκλησίας, η οποία θερμώς και με ευγνωμοσύνη τους ευχαριστεί”.

Η διακονία της Εκκλησίας μας στον κόσμο εκδηλώνεται πάντοτε ως μαρτυρία εν

Χριστώ πίστεως, αγιασμού, ελπίδος και αγάπης. Αυτήν την αγάπη και μάλιστα εμπράκτως αγωνίζεται να προσφέρει και η τοπική μας Εκκλησία, προς εκείνους τους αδελφούς μας, που την έχουν ανάγκη καθημερινώς. Για την εφετεινή χρονιά, και παρά την βαθειά υγειονομική κρίση, η φιλανθρωπική διακονία αλληλεγγύης της τοπικής μας Εκκλησίας ανήλθε στο ποσόν των 700.000 ευρώ (Ιανουάριος 2021 – Δεκέμβριος 2021).

Καθ' όλον αυτόν τον χρόνο και παρά τις δυσμενείς εξωτερικές συνθήκες, λόγω της πανδημίας, όλες οι φιλανθρωπικές δομές της τοπικής μας Εκκλησίας (Κοινωνικό Παντοπωλείο, Συσσίτιο, Ξενώνας φιλοξενίας, Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο κ.λπ.) παρέμειναν και παραμένουν ανοιχτές και ενεργές, τηρουμένων πάντοτε των αναγκαίων υγειονομικών μέτρων, για την στήριξη των αναγκασμένων αδελφών μας.

Ειδικότερον, για τον μήνα Δεκέμβριο, δόθηκαν τακτικά και έκτακτα βοηθήματα, ύψους 25.000 ευρώ, από το Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, για την μηνιαία οικονομική ενίσχυση απόρων οικογενειών, την έκτακτη κάλυψη επειγόντων περιστατικών, την ιατροφαρμακευτική κάλυψη, την πληρωμή ενοικίων και λογαριασμών κ.τ.λ. Επίσης, προσεφέρθη ικανή ποσότητα προϊόντων πρώτης διατροφικής ανάγκης σε 350 εμπερίστατους συνανθρώπους μας, για το εόρτιο τραπέζι τους.

Επίσης, στις 31 Δεκεμβρίου ε.ε., η τοπική Εκκλησία των Σερρών και της Νιγρίτης, θα προσφέρει 33 υποτροφίες σε ισαρίθμους φοιτητές και φοιτήτριες, που διακρίνονται για την πρόοδο στις σπουδές, το ήθος τους και αντιμετωπίζουν σοβαρές οικονομικές δυσκολίες, ως έκφραση της στοργής και της αγάπης της Εκκλησίας μας για την σπου-δα-ζου-σα νε-ο-λαί-α.

Ο φιλόχριστος και φιλότιμος λαός μας, ως και διάφοροι κοινωνικοί φορείς και σύλλογοι, παρά τις πολλές οικονομικές δυσκολίες και το κλίμα ανασφάλειας που επικρατεί, ανταποκρίθηκαν και εφέτος με τρόπο ιδιαιτέρως συγκινητικό και με πολύ ευγένεια και καλωσύνη στο προσκλητήριο αγάπης της τοπικής μας Έκκλησίας, η οποία θερμώς και με ευγνωμοσύνη τους ευχαριστεί.

Ιδιαιτέρως συγκινητική και διδακτική, για μία ακόμη φορά, υπήρξε και η προσφορά πολλών σχολείων, όλων των βαθμίδων της περιοχής μας, στην ενίσχυση κυρίως του έργου του Κοιν. Παντοπωλείου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

«Χριστός γεννᾶται δοξάσατε· Χριστός ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε· Χρι-στός ἐ-πί γῆς ὑ-ψώ-θη-τε...» (Ἀγ. Γρη-γο-ρί-ου Θε-ο-λό-γου, Λό-γος 38, Εἰς τὰ Θε-ο-φά-νι-α, εἴ-τουν Γε-νέ-θλι-α τοῦ Σω-τῆ-ρος).

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἐ-πέ-λαμ-ψε καί πά-λιν ἡ χαρ-μό-συ-νη καί ἁ-γί-α πανήγυρη τῶν Χρι-στου-γέν-νων, ἡ μη-τέ-ρα ὅ-λων τῶν χρι-στι-α-νι-κῶν ἐ-ορ-τῶν. Ὁ Κύ-ρι-ός μας τα-πει-νῶς καί ἁ-θο-ρύ-βως αἰεὶ γεν-νᾶται μέσα στόν λειτουργικό καί σωτήριο χρόνο τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς νέας Βηθλεέμ, καί μέ τό οὐ-ρά-νι-ο καί σω-στι-κό φῶς Του σκεπάζει ὁ-λό-κλη-ρη τήν κτί-ση. Ἀ-νέ-τει-λε ἡ ἁ-να-το-λή τῶν ἁ-να-το-λῶν, ἡ φω-ταυ-γῆς καί φω-σφό-ρος ἡ-μέ-ρα τοῦ Θε-οῦ, πού δι-α-λύ-ει τό πυ-κνό σκο-τά-δι τῆς ἁ-γνω-σί-ας καί νι-κᾷ τήν δύ-να-μη τῆς ἁ-μαρ-τί-ας. Τό συγ-κλο-νι-στι-κό θαῦ-μα τῆς θεί-ας ἐ-ναν-θρω-πή-σε-ως, ἡ ἁ-νερ-μή-νευ-τη σύλ-λη-ψη καί ἡ ἁ-νέκ-φρα-στη γέν-νη-ση τοῦ Κυ-ρί-ου μας Ἰ-η-σοῦ Χρι-στοῦ, «τό πάν-των και-νῶν, και-νό-τα-τον θαῦ-μα, τό μό-νον και-νόν ὑ-πό τόν ἥ-λι-ον», ὅ-πως χα-ρα-κτη-ρι-στι-κῶς θεολογεῖ ὁ Ἅ-γι-ος Ἰ-ω-άν-νης ὁ Δα-μα-σκη-νός, γιά μί-α ἁ-κό-μη φο-ρά φα-νε-ρώ-νει στόν κό-σμο τήν ἁ-νεξάντλητη πα-τρι-κή ἀ-γά-πη τοῦ Θε-οῦ πρός τό δη-μι-οὔρ-γη-μά του, τόν ἄν-θρω-πο, χά-ριν τοῦ ὁ-ποί-ου τέ-μνει τήν ἱ-στο-ρί-α, ὑ-περ-βαί-νει τούς νό-μους τῆς φύ-σε-ως καί πραγ-μα-τῶ-νει τό πα-ρά-δο-ξο καί ξέ-νο μυ-στή-ρι-ο τῆς θεί-ας σαρ-κώ-σε-ως.

Ὁ Θε-ός Λό-γος, ὁ εἷς τῆς Παναγίας Τρι-ά-δος, ἡ εὐ-δο-κί-α τοῦ Πα-τρός, στήν γῆ με-τά ἁν-θρώ-πων συ-να-να-στρέ-φε-ται, χω-ρίς πο-τέ νά χω-ρι-σθεῖ ἀ-πό τόν Πα-τέ-ρα. «Ὁ ἄ-σαρ-κος σαρ-κοῦ-ται, ὁ λό-γος πα-χύ-νε-ται, ὁ ἀ-ό-ρα-τος ὁρᾶ-ται, ὁ ἁ-να-φῆς ψη-λα-φᾶ-ται, ὁ ἄ-ναρ-χος ἄρ-χε-ται, ὁ Υἱ-ός τοῦ Θε-οῦ, Υἱ-ός ἁν-θρώ-που γί-νε-ται» (Ἀγ. Γρη-γο-ρί-ου Θε-ο-λό-γου, Λό-γος 38, Εἰς τὰ Θε-ο-φά-νι-α, εἴ-τουν Γε-νέ-θλι-α τοῦ Σω-τῆ-ρος).

Ἡ θεία ἐναν-θρώπη-ση φανερώ-νει στόν κόσ-μο μέ ἡσύ-χιο, ταπεινό ἀλλά καί συγκλονιστικό τρόπο «τό μέ-γα τῆς εὐ-σε-βεί-ας μυ-στή-ρι-ον» (Α' Τιμ. 3,16) γιά τό ὁποῖο ὁ οὐ-ρα-νο-βά-μων Ἀ-πό-στο-λος Παῦ-λος, γε-μᾶ-τος εὐ-γνω-μο-σύ-νη πρός τόν Σω-τῆ-ρα Χρι-στό το-νί-ζει: «Γι-νώ-σκε-τε τήν χά-ριν τοῦ Κυ-ρί-ου -ἡμῶν Ἰ-η-σοῦ Χρι-στοῦ, ὅ-τι δι' ὑ-μᾶς ἐ-πτώ-χευ-σε πλού-σι-ος ὢν, ἵνα ὑ-μεῖς τῇ ἐ-κεί-νου πτω-χεί-α πλου-τή-ση-τε (Β' Κορ. 8, 9). Δι-ά τοῦ-το καί ἡ ἐν χρό-νῳ γέν-νη-ση τοῦ Κυ-ρί-ου μας ὁ-νο-μά-ζε-ται ἀ-πό τούς θεί-ους πα-τέ-ρες τῆς Ἐκ-κλη-σί-ας μας, συγ-κα-τά-βα-σις, κέ-νω-σις, τα-πεί-νω-σις, πτω-χεία. Ὁ προ-αι-ώ-νι-ος Λό-γος ἀ-πό ἀ-προ-σμέ-τρη-τη ἀ-γά-πη γεν-νᾶ-ται «ἐν Βη-θλε-έμ τῆς Ἰ-ου-δαί-ας, ἐν ἡ-μέ-ραις Ἡ-ρώ-δου τοῦ Βα-σι-λέ-ως» (Ματθ. 1, 2) ὡς ἄν-θρω-πος, ἁ-να-και-νί-ζει καί ἁ-να-πλά-θει τόν ἄνθρωπο, φα-νε-ρώ-νει τόν ἄλ-λο Πα-ρά-κλη-το, «τόν θη-σαυ-ρό

τῶν ἁ-γα-θῶν», τό Ἄ-γι-ο Πνεῦ-μα καί κα-θι-στᾶ τόν ἄν-θρω-πο πνευ-μα-τέμ-φο-ρο, μέ-το-χο τῶν αἰ-ω-νί-ων ἁ-γα-θῶν καί συμ-πά-ρε-δρο τῆς θεί-ας με-γα-λο-σύ-νης. Καί ὅλα αὐτά μέ ἀπόλυτο σεβασμό στήν ἐλευθερία μας. Ἐκεῖνος μᾶς προσφέρει τήν δυνατότητα, ἐνῶ ἀφήνει σ' ἐμᾶς τήν ἐπιλογή.

Ὁ Κύ-ρι-ός μας Ἰ-η-σοῦς Χρι-στός διὰ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεώς Του, σέ συγκεκριμένο ἱστορικό χρόνο καί τόπο γεννᾶται ὡς τέ-λει-ος ἄν-θρω-πος, κα-τά πάν-τα ὅ-μοι-ος μέ ἐ-μᾶς, ἐ-κτός ἁ-μαρ-τί-ας καί μᾶς κα-θι-στᾶ οἱ-κεί-ους Του, φίλους, ἁ-δελ-φούς Του κα-τά χά-ριν, διὰ «τό εἶ-ναι αὐ-τόν πρω-τό-το-κον ἐν πολ-λοῖς ἁ-δελ-φοῖς» (Ρωμ. 8, 29). Ὁ ἀθάνατος καί παντεχνήμων Λόγος ἔ-γι-νε ἄν-θρω-πος, γιά νά μᾶς με-τα-δώ-ση τό κα-λύ-τε-ρο, τό ἁ-νώ-τε-ρο, τό ἁ-γι-ώ-τε-ρο, δη-λα-δή τήν θε-ό-τη-τά Του. Σαρ-κώ-θη-κε, γιά τόν δι-κό μας ὄν-το-λο-γι-κό πλου-τι-σμό, γιά τήν δι-κή μας λύ-τρω-ση καί σω-τη-ρί-α, γιά νά γί-νου-με ἐ-μεῖς «κοινωνοί θεί-ας φύ-σε-ως» (Β' Πέ-τρου 1, 4). Μέ-σα σέ αὐ-τή τήν πο-ρεί-α τοῦ χρό-νου, τό χθές, τό σή-με-ρα, τό αὔ-ρι-ο φω-τί-ζον-ται, νο-η-μα-το-δο-τοῦν-ται καί ἀλληλοπερι-χωροῦ-νται μέσα στό φῶς τῆς ἁ-γά-πης τοῦ Θε-οῦ. Ὁ θεάνθρωπος

Ἰ-η-σοῦς προσ-λαμ-βά-νει ὡς ὁ κα-λός Σα-μα-ρεῖ-της τήν πλη-γω-μέ-νη ἄν-θρώ-πι-νη φύ-ση, τήν θε-ρα-πεύ-ει φι-λο-στόρ-γως, τήν φω-τί-ζει, τήν ἐ-ξυ-ψώ-νει εὐ-ερ-γε-τι-κῶς, τήν ἁ-πε-λευ-θε-ρώ-νει λυ-τρω-τι-κῶς ἀ-πό τίς ἁ-μαρ-τί-ες, τήν δι-και-ώ-νει ἐ-νώ-πι-ον τοῦ Θε-οῦ Πα-τέ-ρα καί ἐν τέ-λει τήν κα-θι-στᾶ κα-τά χά-ριν μέ-το-χο τῆς θεί-ας μα-κα-ρι-ό-τη-τος. Τό τα-πει-νό καί φαι-νο-με-νι-κά ἁ-δύ-να-μο βρέ-φος τῆς Βη-θλε-έμ εἶ-ναι ὁ αἰώνιος Θεός τῶν δυ-νά-με-ων, ὁ παν-το-κρά-τωρ καί δημιουργός τοῦ σύμπαντος, ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου, ὁ Κύριος τῆς ἱστορίας, ὁ φιλόστοργος Δεσπότης τῆς Ἐκκλησί-ας Του, «ὁ ὢν καί ὁ ᾗν καί ὁ ἐρχόμενος» (Ἀποκ. 1, 4). Πο-ρεύ-ε-ται ἡρέ-μως μέ-σα στίς πο-λύ-βου-ες πο-λι-τεῖες μας καί στήν ἔ-ρη-μο τῆς μο-να-ξιᾶς μας καί ὡς «ὁ ἀ-εῖ προ-σφέ-ρων καί προ-σφε-ρό-με-νος» χα-ρί-ζει στίς καρ-διές μας, ἐ-φό-σον τό θε-λή-σου-με, «τήν πάν-τα νοῦν ὑ-πε-ρέ-χου-σαν εἰ-ρή-νην» καί τήν πλη-ρό-τη-τα τῆς ζω-ῆς.

Μέ τήν σάρ-κω-ση τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐ-πέ-ρχε-ται ὄν-το-λο-γι-κῶς ἡ εἰ-ρή-νευ-ση, ἡ συμ-φι-λί-ω-ση καί ἡ κα-ταλ-λα-γὴ τοῦ «ἁσώ-του» ἄν-θρώ-που μέ τόν δημιουργό του. Τό ἀ-πο-τέ-λε-σμα αὐ-τῆς τῆς κα-ταλ-λα-γῆς εἶ-ναι ἡ ἀ-πο-κα-τά-στα-ση τῆς ἐ-σω-τε-ρι-κῆς πληρότητος καί τῆς εἰ-ρή-νης στίς ψυ-χές τῶν ἄν-θρώ-πων καί ἡ πρός ἀλ-λή-λους στοργή καί ἁ-γά-πη. Ὁ ἁ-γι-ος Γρη-γό-ρι-ος ὁ Πα-λα-μᾶς το-νί-ζει χα-ρα-κτη-ρι-στι-κῶς: «Αὐ-τήν τήν εἰ-ρή-νη νά φυ-λάσ-σω-με, ἁ-δελ-φοί, ὅ-σο μπο-ροῦ-με. Δι-ό-τι αὐ-τήν ἐ-λά-βα-με ὡς κλη-ρο-νο-μί-α ἀ-πό τόν Σω-τή-ρα μας, πού ἐ-γεν-νή-θη σή-με-ρα καί μᾶς ἔ-δω-σε τό Πνεῦ-μα τῆς υἱ-ο-θε-σί-ας, δι-ά τοῦ ὁ-ποί-ου γι-νό-με-θα «κλη-ρο-νό-μοι μέν Θε-οῦ,

συγκληρονομοί δέ Χριστοῦ» (Ρωμ. 8,17).

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Μέ-σα στόν ρα-γδαί-ως με-τα-βαλ-λό-με-νο, τα-ρα-χώ-δη καί ἀνασφα-λῇ κό-σμο τῶν θε-α-μα-τι-κῶν ἐ-πι-τυ-χι-ῶν ἀλ-λά καί τῶν τρα-γι-κῶν κρί-σε-ων, τό θεῖ-ο καί ἐλπιδοφόρο μή-νυ-μα τῆς κα-τά σάρ-κα Γεν-νή-σε-ως τοῦ Κυ-ρί-ου μας Ἰ-η-σοῦ προ-βάλ-λει ἐ-νώ-πι-όν μας ἰ-δι-αι-τέ-ρως ἐ-πί-και-ρο. Τό

θεῖ-ο βρέ-φος τῆς Βη-θλε-έμ ἐγ-και-νί-α-σε μιά νέ-α πραγ-μα-τι-κό-τη-τα γιά τόν ἄνθρωπο μέ κυρίαρχα στοιχεῖα τήν χάρη, τήν ἀγάπη, τήν ἀλή-θεια, τήν ζωή, ὥστε δικαίως ὁ ἱερός Εὐαγγελιστής Ἰωάννης νά λέγει ὅτι «ἀπό τόν ἀνεξάντλητο πλοῦτο τῆς τελειότητος καί τῶν δωρεῶν Του πήραμε ὅλοι ἐμεῖς. Πήραμε τή μία χάρη πάνω στήν ἄλλη. Μετά τή χάρη τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν μας λάβαμε καί τήν χάρη τῆς υἰοθεσίας καί τῆς μακαρίας ζωῆς. Καί ὁλοένα δεχόμαστε νέα ὑπερά-φθονη χάρη πάνω σ' ἐκείνη πού προηγουμένως λάβαμε» (Ἰ-ω-. 1, 16), ἀλλά καί τήν «πλησμο-νή τῆς ζωῆς» (Ἰ-ω-. 10, 10). Μέ ἀ-φορμή, λοιπόν, τά ἐ-φε-τει-νά Χρι-στού-γεν-να, ἄς δο-ξά-σου-με μέ-σα ἀ-πό τήν καρ-διά μας μέ λό-γους καί ἔρ-γα ζωῆς τήν ἄ-φα-τη φι-λαν-θρω-πί-α καί συγ-κα-τά-βα-ση τοῦ Κυ-ρί-ου μας καί ἀ-κο-λου-θώ-ν-τας μέ ὁ-δη-γό τήν εὐαγγελική πί-στη τά σωτήρια βή-μα-τά Του, νά συμ-πο-ρευ-θοῦ-με, στό νῦν καί αἰεί τῆς ζω-ῆς μας, μέ ἀ-γά-πη, ταπεινό φρόνημα, ἐμπιστοσύνη καί εἰ-ρή-νη μα-ζί Του καί μέ τόν συνάνθρωπό μας, τήν εἰ-κό-να Του καί ἀ-δελ-φό μας.

Ἡ χά-ρις καί τό ἄ-πει-ρον ἔ-λε-ος τοῦ πρός χάριν μας γεν-νη-θέν-τος Σω-τῆ-ρος μας Ἰ-η-σοῦ Χρι-στοῦ, εὖ-χο-μαι νά εἶ-ναι πάν-το-τε μα-ζί σας.

Εὐ-λο-γη-μέ-να καί ἄ-γι-α Χρι-στού-γεν-νά!

Μετ' εὐ-χῶν πατρικῶν καί ἀ-γά-πης ἐν Χρι-στῷ νη-πι-ά-σαν-τι

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ